

Zo wil verrijzen uit de wereldschoot,
De zintuigschijn verkwikkend, wordingsvreugd.
Dat zij mijn denkkraft moge vinden,
Door godenkrachten toegerust,
Die krachtig in mijn binnenst' leven.

Met andere ogen

Haast met trompetgeschal wordt het woord aangekondigd – verrijzend, verkwikkend: wordingsvreugd! In het Duitse origineel staat 'Werdelust', een woord dat in moderne Duitse woordenboeken niet meer voorkomt. Maar het verschijnsel bestaat wel, al hebben we daar in het Nederlands ook geen woord voor. Kijk om je heen hoe de natuur de winter van zich afschudt. De oppervlakkige kijker zal de schouders ophalen, want wat zie je daar nu van? Een voorzichtig sneeuwklonk, een moedige krokus. Maar achter dat prille begin kun je de geweldige, vreugdevolle kracht vermoeden van de wakker wordende aarde.

In dit schouwspel ontstaat een tweegesprek tussen mens en natuur. De mens kan de scheppingsdrang van de natuur beschouwen zonder er zelf door meegenomen te worden. De ziel geeft aan de natuur een toneel; een voetlicht tussen waarnemen en denken. Daar wordt beleefd en verwoord wat de natuur beweegt. Dat verdient een ouverture met trompetgeschal.

Mensen aan wie je wordingsvreugd kunt waarnemen zijn kinderen. Ze zijn nog bezig een eigen binnenwereld te vormen en je merkt hoe de wereld ze fascineert. Goed onderwijs brengt de wereld in de klas en vreugde in het kinderhart. Dat ontstijgt aan kerndoelen of toetsresultaten, maar wordt zichtbaar in de ogen van de kinderen. De manier waarop de buitenwereld naar binnen komt vormt aan de binnenwereld van de kinderen. Schoolboeken hebben maar een beperkt vormend effect. Pedagogiek ontstaat tussen mensen, tussen ouders en kinderen, leerkrachten en leerlingen. Rijk leren is, als de rijkdom van de schepping enthousiasme wekt in kinderen; als het denken herkent hoe de wereld in elkaar steekt. Wie de verrijzende kracht van de natuur wil beleven moet kijken met andere ogen, moet kijken door de ogen van kinderen.

Ik ging op enen morgen

1680

uit het Haarlems liedboek

Ik ging op e - nen mor - gen al door den - Aer - den - hout. Daar
Ik zag daar bloem - kens sprui - ten van veel - der - lei coul - eur, krui -
zag ik on - ver - bor - - gen Gods wer - ken - - me - nig - vourd. De
den goed van vir - tuy - - ten en daar - toe - - zoet van geur. Ik
vo - gel - tjes zon - - gen en maak - ten vreugd, de ko - nijn - tjes liepen in het
ging hem - lo - - ven al - leen waar - deur, zij - uit de aar - de -
wil - - de mijn hert was zeer ver - heugd.
sprui - ten en staan in ha - ren fleur.

Luister naar: https://www.youtube.com/watch?v=WwhRwO_xGVQ